

N:o 9.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 mars 1893.
— — — — Andra Kammaren den 7 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående föreslagna järnvägs-
byggnader för statens räkning.*

(Statsutskottets utlåtande n:o 22.)

Till Konungen.

I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen dels att till utgående under år 1894 till afslutande af arbetena å stambanan emellan Vännäs (Nyby) och Öfver-Luleå (Boden) samt för banans förseende med rörlig materiel anvisa 4,500,000 kronor, dels ock att till Eders Kongl. Maj:ts förfogande ställa ett belopp af 500,000 kronor, att i mån af behof lyftas för att användas till enligt statsrådsprotokollet ifrågasatt inköp af malmvagnar för Luleå—Gällivara-banan.

Riksdagen, som af det ofvanberörda proposition vidfogade statsrådsprotokoll öfver civilärenden den 14 januari innevarande år inhemtat, att af förstnämnda äskade anslag å 4,500,000 kronor ett belopp af 3,700,000 kronor beräknats för afslutande af arbetena å ifrågavarande stambana och återstoden för banans förseende med rörlig materiel, har till afslutande af omförmälda arbeten för år 1894 beviljat ett anslag af 3,700,000 kronor, och kommer Riksdagen framdeles att i särskild skrif-

velse meddela sitt beslut om sättet för anvisande af det sålunda beviljade anslagsbeloppet.

Hvad åter angår det för banans förseende med rörlig materiel begärda anslag å 800,000 kronor, har Riksdagen behandlat Eders Kongl. Maj:ts framställning härom i ett sammanhang med frågan om anslag till förstärkande af Gellivara-banans rörliga materiel.

Härvid har Riksdagen å ena sidan icke förbisett, att de vilkor, hvarpå ifrågavarande malmvagnar skulle kunna för statens räkning förvärfvas, äro afsevärdt fördelaktiga, men å andra sidan har Riksdagen, då full visshet om malmtransportens normala omfång ännu icke torde hafva vunnits, ej kunnat undgå att finna nödig varsamhet bjuda, att Riksdagen icke bestämdt förklarar den tidpunkt redan nu vara inne, då staten bör genom köp definitivt öfvertaga omförmälda vagnar. Då emellertid ställningen kan blifva sådan, att omsorgen om statens fördel fordrar, att icke det tillfälle försummas, som erbjuder sig till förvärfvande af flera malmvagnar än dem staten för närvarande eger, har Riksdagen ansett denna fråga under nuvarande förhållanden bäst lösas på det sätt, att Riksdagen till Eders Kongl. Maj:ts förfogande ställer det för bandelens Vännäs—Boden förseende med rörlig materiel för år 1894 äskade belopp af 800,000 kronor, men tillika bemyndigar Eders Kongl. Maj:t att, om så skulle pröfvas nödigt, för inköp af malmvagnar för Luleå—Gellivara-banan redan under innevarande år deraf använda ett belopp, som, med afseende å de i statsrådsprotokollet meddelade upplysningar, torde böra bestämmas till högst 500,000 kronor.

Visserligen kan härigenom komma att inträffa, att de till anskaffande af rörlig materiel för norra stambanan tillgängliga medel i någon mån minskas, men denna omständighet synes Riksdagen icke vara af beskaffenhet att böra få lägga hinder i vägen för en i andra hänseenden lämplig åtgärd. Från ekonomisk sida sedt, torde nemligen hufvudvigten ligga derpå, att sjelfva byggnadsarbetet å berörda stambana så bedrifves att detsamma kan afslutas under nästkommande år. Trafiken å banan kommer säkerligen att till en början blifva af ringa betydenhet och för sitt upprätthållande ej erfordra synnerligt stor materiel. Skulle det likväl vara så, att trafiken icke kan skötas med den materiel, som kan anskaffas för dertill anvisade medel eller på andra håll till äfventyrs undvaras, lär det sådant näppeligen vålla svårigheter af allvarligare art. För Eders Kongl. Maj:t finnes ju i dylikt fall tillfälle att i början af 1894 års riksdag göra framställning om anvisande af ytterligare oundgängligen nödiga medel, hvilka Riksdagen icke torde undandraga sig att bevilja, och då jernvägen antagligen icke hinna blifva färdig förrän under senare hälft-

ten af samma år, föreställer sig Riksdagen, att hinder icke skall möta för sakens ordnande på tillfredsställande sätt.

Vid det förhållande att anslaget till rörlig materiel för norra stambanan först skall utgå under nästa år, men det belopp deraf, som må användas för inköp af malmvagnar, kan behöfva lyftas redan under detta år, förutsätter Riksdagens beslut, att anslagsbeloppet, 800,000 kr., göres oberoende af riksstaten för år 1894 och till den ändan anvisas å riksgäldskontoret, hvilket Riksdagen så mycket mindre tvekat att bestämma, som det är alldeles gifvet, att största delen, om icke hela beloppet af anslaget till norra stambanans fullbordande måste bestridas med lånta medel.

Riksdagen har alltså, för anskaffande af rörlig materiel till bansträckan Vännäs—Öfver-Luleå, till Eders Kongl. Maj:ts förfogande ställt ett belopp af 800,000 kronor, att i mån af behof under år 1894 lyftas i riksgäldskontoret, med rätt för Eders Kongl. Maj:t att, derest Eders Kongl. Maj:t så pröfvar nödigt, deraf använda högst 500,000 kronor till inköp af malmvagnar för Luleå—Gellivara-banan samt att redan under innevarande år i riksgäldskontoret lyfta hvad som för dylikt inköp kan inom sistnämnda belopp erfordras.

Stockholm den 7 mars 1893.

Med undersåtlig vördnad.